

Інформаційні джерела:

1. Іванова, Н.С., Приймак, Н.С., Карабаза, І.А., Шаповалова, І.В., Лижник, Ю.Б. (2021). Сучасний менеджмент у схемах і таблицях. Кривий Ріг: Вид.ДонНУЕТ, 282 с.
2. Брюховецька, Н.Ю., Іваненко, Л.В. (2020). Оцінювання людського капіталу та доданої вартості підприємств: теорія та практика. Ін-т економіки пром-сті. Київ, 2020. 184 с.

КОМЕРЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В АГРОПРОМИСЛОВОМУ ВИРОБНИЦТВІ

Грідіна К.Р., здоб. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.М. Прядко**

Державний біотехнологічний університет

Трансформація і перехід до ринкової економіки, юридичне визнання власності відродили в Україні активну підприємницьку діяльність. Зростання потреб бізнесменів в адекватній адаптації до умов господарювання у мовах розвитку ринкових відносин викликало необхідність розвитку всебічних знань практики ринку та комерції. У сільському господарстві процес комерційної діяльності повинен відповідати принципам сталого розвитку та екологічної безпеки, з метою збереження природних ресурсів та забезпечення сталого виробництва у майбутньому. Комерційна діяльність представляє собою сукупність послідовно виконуваних торгово-організаційних операцій, які здійснюються в процесі купівлі-продажу товарів та надання торгових послуг з метою одержання прибутку [1].

Маркетингова стратегія сільськогосподарських підприємств полягає в створенні системи, яка враховує попит на ринку та допомагає підприємствам задовольняти цей попит. Щоб підтримати комерційну діяльність в аграрному секторі, держава може створювати сприятливі умови для бізнесу, надавати фінансову підтримку та розвивати інфраструктуру. У комерційній діяльності в аграрному секторі важливим елементом є планування виробництва, яке передбачає детальний аналіз та оцінку вартості виробництва продукції, її ринкової ціни та потенційного попиту на різних ринках. Крім того, важливо розробити ефективну стратегію збуту та вибрати оптимальні канали збуту для продажу продукції.

Для успішної комерційної діяльності в аграрному секторі компанії мають дотримуватися стандартів якості та безпеки виробництва та зберігання своєї продукції. Це означає використання екологічно чистих технологій та засобів захисту рослин і тварин, які не завдають шкоди здоров'ю людей та тварин. Крім того, компанії повинні дотримуватися вимог стосовно якості та безпечності продуктів харчування, які вони виробляють.

Таким чином, необхідно вжити ряд заходів, що мінімізують кризові явища в агропромисловому виробництві і забезпечать його виведення на нові інноваційні перспективи. Успіх комерційної діяльності в аграрному секторі

залежить від багатьох факторів, включаючи правильне планування виробництва, ефективне управління підприємством, глибоке розуміння ринку та використання маркетингових стратегій, дотримання стандартів якості та безпеки продукції, доступ до капіталу та кредитів тощо.

Інформаційні джерела:

1. Филевич Л.Г., Попова Л.О., Прядко О.М., Мітяєва Т.Л., Прибилович Л.А. Комерційна діяльність: навчальний посібник з дисципліни «Комерційна діяльність». – Харків: ХДУХТ, 2014. - 225 с.: іл.

АГРОЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ВИРОБНИЦТВА КУКУРУДЗИ У 2023 РОЦІ

Дмитренко Є.О., здоб. ОС «бакалавр»
Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Р.М. Остапенко**
Державний біотехнологічний університет

До початку повномасштабної війни виробництво кукурудзи в Україні було одним із пріоритетних і високоприбуткових напрямів агробізнесу: 2021 року посівні площі під кукурудзою подвоїлися, порівнюючи з 2010 роком, та сягнули 5,4 млн. га. Відповідно, загальне виробництво зернових збільшилося втричі - до 38,6 млн тонн.

Завдяки вдосконаленим технологіям обробітку та впровадженню високопродуктивних гібридів врожайність на великих площах у 2021 році сягнула понад 10 тонн з гектара. Наприклад, у Вінницькій області врожайність кукурудзи 2021 року склала 9,6 т/га на 458,9 тис. га, у Чернігівській області - 9,71 т/га на 568,9 тис. га, у Хмельницькій області - 11 т/га на 303,9 тис. га, у Тернопільській обл. 169,7 га за врожайності 9,1 т/га. У багатьох господарствах рентабельність кукурудзи перевищила 100% [1].

З огляду на високу вартість виробництва кукурудзи, незаперечно, що оптимізація виробничих ресурсів, підвищення ефективності, оптимізація використання генетичних ресурсів і боротьба з вологістю та спекою є нагальними питаннями для цього та наступного сезону. Ці цілі можуть бути досягнуті за допомогою відповідних організаційних, фінансових і технічних рішень.

Однак загальна собівартість виробництва в сезоні 2022 року зросла майже вдвічі до 45-50 тис. грн/га через значне зростання цін на мінеральні добрива, паливо, сушіння зерна та логістику. Спричинена посухою нестача врожаю в більшості регіонів у поєднанні з високими виробничими витратами призвела до того, що в більшості випадків собівартість зерна виявилася надлишковою. У результаті більшість фермерів зазнали негативних економічних наслідків. У результаті фермери скоротили посівні площі під кукурудзу в цьому сезоні, а деякі навіть відмовилися садити кукурудзу взагалі. На мій погляд, така стратегія ризикована. Наявність вологи та ринкові умови можуть значно